

κλιμάτων παρὰ τὰς ἐξαρτωμένας ἀπὸ μόνου τοῦ γεωγραφικοῦ πλάτους, ἐν ᾧ ἄλλαι περαιτέρω σειραὶ τροποποιήσεων παρήχθησαν ἐκ τῶν αὐξανουσῶν διαφορῶν τῶν ὑψωμάτων αἰτινες ἐπισυμβαίνουσαι εἰς διαφόρους τόπους ἔφερον τὰ βόρεια, εὐκρατα καὶ τροπικὰ κλίματα εἰς μικροτάτην ἀλλήλων ἀποστασιν. Ἐπὶ τοῦ τελευταίου τούτου φέρομεν ὡς παράδειγμα τὴν Αἴτην τῆς Σικελίας ἐφ' ἧς παραδειγματίζονται ἅπαντα τὰ κλίματα εἰς ζώνας φερούσας τὰ κατάλληλα μιᾶς ἐκάστης προϊόντα, ἀπὸ τὴν κατωφερῇ ἐλάτῃν μέχρι τοῦ Λίγυπτιου λωτοῦ. Τὸ γενικὸν ἐξαγόμενον τῶν μεταβολῶν τούτων εἶναι ὅτι οὐ μόνον ἐκάστη τῶν χωρῶν τούτων ἔχει τοὺς ἰδίους μετεωρολογικοὺς ὅρους, ἀλλὰ καὶ πᾶσα θέσις τῶν ἐκτεταμένων τούτων χωρῶν διαφέρει κατὰ μᾶλλον καὶ ἥττον τῶν ἄλλων κατὰ τοὺς ὅρους, τὰ συστατικὰ, τὴν ἔποψιν, καὶ τὸ ἔδαφος. Τοιούτοτρόπως, μεταξὺ τῆς Γῆς τῶν ἡμερῶν ἡμῶν, τῶν φαινομένων τοῦ φλοιοῦ αὐτῆς, ἅτινα οὔτε οἱ γεωγράφοι, οὔτε οἱ γεωλόγοι, οἱ ὀρυκτολόγοι ἢ μετεωρολόγοι δὲν ἐδυνήθησαν εἰσέτι νὰ ἀριθμῇσωσι, καὶ τῆς πεφυρακτωμένης σφαίρας ἐξ ἧς ἀνέκυψε τὸ ἑτερογενὲς καὶ ἡ ἀνομοιότης ἐκπλήττουσιν ἡμᾶς ἀποχρόντως.

Ὅταν ἀπὸ τῆς Γῆς στραφῶμεν πρὸς τοὺς πλανήτας, πρὸς τὰ ὑπάρχοντα ἢ καὶ τὰ ἔτι ὑπάρχοντα ζῶα ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας αὐτῆς, εὐρίσκόμεθα ἐν μέσῳ δυσκολιῶν δι' ἑλλειψιν πραγμάτων. Ὅτι πᾶς ὑπάρχων ὀργανισμὸς ἀνεπτύχθη ἀπὸ τοῦ ἀπλοῦ εἰς τὸν πολὺπλοκον, ὑπάρχει ἀναμφισβήτητον· τὸ ὅτι δὲ πᾶς προϋπάρξας ὀργανισμὸς ἀνεπτύσσετο παραπλησίως, καὶ τοῦτο ἐπίσης ἐστὶ συμπέρασμα ὅπερ πᾶς φυσιοδίφης ἀδιστακτικῶς παραδέχεται. Ὅταν ὅμως μεταβῶμεν ἀπὸ ἀτομικῶν τύπων ζωῆς εἰς τὴν ἐν γένει Ζωὴν, ἐρευνῶντες ἐὰν ὁ αὐτὸς νόμος καθοράται ἐν τῇ συνόλῳ τῶν διαδηλώσεων αὐτῆς — ἐὰν τὰ μᾶλλον πρόσφατα φυτὰ ἢ ζῶα ὧσι μᾶλλον ἑτερογενεῶς ὑφῆς τῶν ἀρχηγόνων, καὶ ἐὰν τάτε Ἀνθρὺ καὶ τὰ Ζῶα τῆς ἐνεστώσης Γῆς ὧσι μᾶλλον ἑτερογενῇ τῶν παρελθόντων, εὐρίσκομεν μὲν μαρτυρίας ἀλλὰ τοσοῦτον ἀτελεῖς ὥστε πᾶν συμπέρα-